

VESSANT NORD DEL PIC DE LA DONA L'ALTERNATIVA D'ULLDETER

primera part

La primera vegada que vaig divulgar uns quants corredors de neu i mixte en aquest vessant, vaig rebre un mail d'un pobre desgraciat que em venia a dir, amb més faltes d'ortografia que paraules, que per allà on jo havia pujat escalant, el seu avi feia temps que havia baixat esquiant. Per aquest motiu, un dels meus darrers corredors a la zona porta el nom de "l'avi esquiator".

Malgrat comentaris despectius d'aquells que fan de la niciesia la seva bandera, val a dir que el vessant nord del Pic de la Dona s'ha consolidat, des de llavors, com una bona alternativa a les saturacions que pateixen cada cap de setmana de bon temps altres escenaris més propers del circ d'Ull de ter, com serien els Gra de Fajol.

El Pic de la Dona, sense ser cap escenari de gran envergadura, dóna peu a una bona varietat d'escalades curtes. Des de corredors mantinguts i fàcils sobre pendents de neu, a petites goulottes o esperons de terreny mixt. Tot plegat, una bona escola sense més pretensions que això.

En l'actualitat el vessant nord del Pic de la Dona compta amb 17 corredors divulgats, una bona oferta que de ben segur seran l'excusa perfecta per tornar més d'una vegada. Com a terreny d'escola encara té possibilitats, fins que no arribi a la completa saturació de línies que pateix la cara nord del Gra de Fajol Petit, el vessant-escola per excel·lència d'Ulldeter.

Dos seran sempre els factors que faran canviar un escenari per l'altre, el Pic de la Dona versus el vessant nord del Gra de Fajol Petit. En el primer l'aproximació és més llarga, i per tant, més costosa. El segon és la solitud i l'escenari de major envergadura alpina, on ja no visualitzarem les sempre poc estètiques pistes d'esquí de Vallter 2000.

FITXA TÈCNICA

Punt de partida: Aparcament de l'estació d'esquí de Vallter 2000 (2.162 m).

Aproximació: Pugem cap al NE per la suau i curta coma que dóna accés a la Portella de Mentet (30 min), pujada evident que acostuma a estar trillada d'empremtes d'excursionistes, raquetistes i esquiadors. Un cop a la Portella seguim l'aresta cap al NNO i coronem el Pic de la Dona. De seguida trobem un coll al nord del cim que dóna accés a la coma on hi ha les vies. Davallem fins a peu de paret i escollim la ruta a seguir. Calcular 1 h 40 min o 2 h per al total de la marxa d'aproximació.

Descens: Molt evident i fàcil. Descendim pel mateix lloc pel qual hem accedit al cim, fins a la Portella de Mentet. El descens porta menys d'1 h.

Època aconsellable: De finals de desembre a principis d'abril.

Autor del reportatge: PAKO CRESTAS (Barcelona, 1969). Actualment viu al Garraf. Alpinista, excursionista i divulgador de temes relacionats amb la muntanya. Disseny i gestiona itineraris excursionistes com la Ruta del Caracremada. Manté el web www.pakocrestas.com amb el projecte "Catalunya. Un país, mil excursions" i ressenyes d'alpinisme i escalada. Ha publicat una vintena de llibres i mapes i un centenar de reportatges en revistes especialitzades de muntanya.

Pakocrestas.com
portal de muntanya
botiga on-line

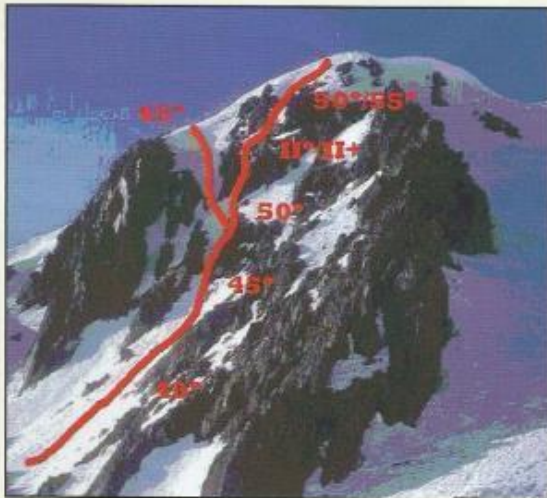
VINE A DESCOBRIR LA NOVA RUTA
AMB RAQUETES DEL PALLARS
més info:
www.pakocrestas.com

equipa els teus millors somnis
500 excursions i 500 ressenyes d'alpinisme

LO COR
DE LO PALLARS

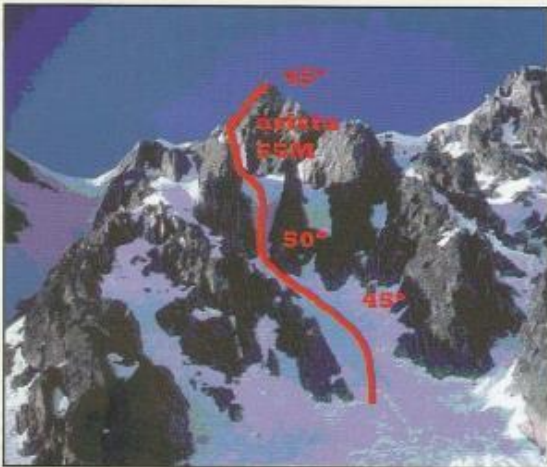
VIA SENSACIÓ PINGLI

- **Recorregut / dificultat:** 150 m. Mitjana de 40°-45°, màxima de 50° / 55° i possible mixt fàcil (II°-II+).
- **Primera ascensió:** Pako Crestas, l'abril de 2007.
- **Característiques i condicions:** Es tracta d'una línia directa a la primera cota escalable de l'aresta. Envoltada de pales de menor inclinació. Els últims metres de la via són els únics que presenten l'al·licient de l'escalada.
- **Material útil:** Opcionalment, alguna assegurança per a la roca.

CANAL JADECORAL

- **Recorregut / dificultat:** 150 m. Dificultat mitjana de 45°, màxima de 50° mixt.
- **Primera ascensió:** Pako Crestas, l'abril de 2007.
- **Característiques i condicions:** Bonica i curta canal que s'estreny i es converteix en un veritable filet blanc que dona accés a un tros d'aresta mixta que ens porta a l'aresta principal. A banda i banda de l'esperó que sustenta la canal hi ha fàcils descensos de pendents nevades.
- **Material útil:** Opcionalment, algun ancoratge per a la roca o cordino.

CANAL DIAGONAL

- **Recorregut / dificultat:** 180 m. Mitjana de 40°-45°. Possible 50° a la sortida a l'aresta, depenent de l'estat de la cornisa.
- **Primera ascensió:** Sense dades.
- **Característiques i condicions:** Fàcil i bonic corredor.
- **Material útil:** Personal bàsic.

VIA MAGNA SOLITUDO

- **Recorregut / dificultat:** 190 m, però només els 100 primers són difícils. Dificultat mitjana de 55°, màxima de 60° / 65° i III° mixt.
- **Primera ascensió:** Pako Crestas, l'abril de 2007
- **Característiques i condicions:** L'opció més difícil de la paret. Bonic primer tram, bastant aeri i amb la neu justa (goulotte), que morirà a una espècie d'aresta. Ascendeix per l'esperó que divideix els corredors diagonal i central.
- **Material útil:** Alguns friends (3 o 4).

